

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Letters & Suggestions

نامه ها و پیشنهادها

سلیم رشید

04.06.09

با تشکر و سپاس از سایت آزادیخواه و وطنپرست ما، مضمون زیر عنوان " راه های مبارزه با فقر اقتصادی در افغانستان" از دوست عزیزم آقای محمد بشیر هاتف را خواندم اما بد بختانه خیلی ناوقت! به هر صورت چون من حیث یک مقاله اقتصادی نوشته شده بود خواستم پیرامون آن چند موضوع مطروحه نظرات خام و پراکنده ام را ابراز نمایم. مقاله تا جائیکه عوامل را دسته بندی کرده بود مقبول و عملی است طرح هایی که به منظور جلوگیری از عوامل پیشنهاد شده به جا و قابل اجرا است، اما نکته ای را که من میخواهم علاوه نمایم این است که آیا برای به عرصه اجرا گذاشتن پیشنهادات در گونه دوست عزیزم کی ها باید آستین بر زنند؟

نمایندگان استعمار و حلقه به گوشان استعمار؟ که این امر از اوشان بعید است:

اگر دوست عزیزم ارزیابی از نحوه واریز شدن سرمایه در کشور ما و نحوه مصارف آن داشته باشند هیچگاه چنین انتظاری از این سه ضلع مثلث سیاه (تروریسم، فساد و وطن فروش (حکومت، قضا و پارلمان)) نمیداشتند. زیرا اگر قرار باشد جامعه جهانی (امپریالیزم) در بخش های زیر بنائی بدون تسلط تمام عیار در سرنوشت اجتماعی و اقتصادی یک جامعه سرمایه گذاری نماید، خود سبب رشد اقتصادی جامعه گردیده اولاً که چند متحد جان بر کف خویش را از دست خواهد داد که همانا نمایندگان فیودالیزم کهن و فرتوت میباشد، در حالیکه با وجود و حضور این قماش بهره برداری سیاسی، فرهنگی و اقتصادی آسانتر و ارزانتر است.

متحد دیگرش نمایندگان متحجر و کور دل که همانا مذهبیون اند و برای توجیه پایه های استبدادی فیودالیزم و بقای استعمار همیشه وجه دینی و مذهبی را در ذهنیت عامه القاء مینمایند.

و هیچ گاه نمیخواهد که لگام رشد سرمایه را به دست سرمایه داران ملی داده و خود دنباله رو آنها گردد زیرا امپریالیزم هم از نگاه تیوری خوب میدانند رشد سرمایه ملی، خود کفائی اقتصادی و رفاه عامه همه موانعی علیه تسلط و غارت گری منابع طبیعی کشور های زیر سیطره استعمار است که برای درهم شکستن این موانع باید هزینه ای را بپردازد. قماش سوم هم روسپی های سیاسی اند هر روز در یک قالب جدید برای مشتری جدید ناز و کرشمه مینمایند مردم لمپن، فاقد اصول و ورای مرز های جغرافیائی (بی وطن).

که روزی لنگی میندند و روزی نیکتائی بسته میکند و در میدان حضور مینبند.

موضوع نشر بانگ نوت ها را که دوستم مطرح نمودند من هم با تائید نظر شان یک مثال عینی دارم.

بتاریخ 3-05-2006 کنفرانسی در هرات زیر عنوان در " جستجوی یک نظام اقتصادی برای افغانستان اقتصاد بازار اجتماعی در مسیر راه ابریشم" که تعدادی از وزرا، متخصصین دولتی، سفیر جرمنی و تعداد استادان پوهنتون بوخوم، پوهنتون هلموت شمیت هامبورگ از پارلمان افغانستان، مقامات ولایتی هرات و پوهنتون هرات شرکت داشتند داکتر کبیر رنجبر عضو پارلمان با ارائه اسناد بیان داشت که بانک مرکزی افغانستان ماهانه 40 میلیون دالر، در بازار جهت ثابت نگهداشتن قیمت افغانی به فروش میرساند، در حالیکه قیمت اجناس از 15 به 70% تصاعد را نشان میدهد از این بیان به این نتیجه میرسیم که این روش مصنوعی تثبیت قیمت اسعار بالای نرخ ها که یک واقعیت عینی است تأثیر نداشته در حالیکه تأثیرات منفی آن مستقیماً بالای مردم تهنی دست ماست. فروش دالر در بازار افغانستان، بازار افغانستان را کاملاً مصرفی ساخته است، صادرات به رکود مواجه است پروژه های اشتغال زا خیلی کم عرضه میشود. بلند ترین مصارف در بخش نظامی صورت میگیرد البته آن هم در ابزار ناکار آمد، وسایط نامناسب و معاشات عساکر خارجی، اینها همه باریست بر گردن ملت مظلوم ما که سالانه به نام کمک های بی شائبه گذارش داده میشود، اما از یک درب داخل و از دروازه دیگر بیرون میشود.

- منابع اقتصادی را به هیچ وجه در شرایط فعلی فعال نمیسازد چون رشد اقتصادی کشور حربه کشنده علیه استعمار است.

- مزد و معاشات عادلانه ناممکن است به علت اینکه نظام سیاسی افغانی نداریم، تمام استخدامات و جا به جایی ها مبتنی بر روابط است و برای چنین پست ها مدارک تمویلی در نظر گرفته شده است و در قبال مامورین پائین رتبه و بی

پایه هیچکس احساس مسؤولیت نمیکند، از هر مدرکی که بتواند زندگی کند مانعی وجود ندارد به شرط آنکه مزاحمتی برای آمرین واجب الاحترام و غیر مسؤول نکرده باشد.

* کنترل نرخ ها به خاطری ناممکن است که تمام قرارداد ها توسط تجار با شرکت های بیرونی دور از نظارت يك ارگان مسؤول صورت میگیرد و اسناد اجناس هم در تفاهم به منفعت جانبین صورت میگیرد و قیمت آنرا ملت مظلوم میپردازد . به طور مثال قرارداد های که جز تبادل اسناد و اسعار چیزی نبوده شما شاید رسوای آنرا از طریق رسانه ها شنیده باشید که منظورم قرار داد وزارت حج و اوقاف ، وزارت ترانسپورت در رابطه به انتقال حاجی ها به عربستان بود. اما قرارداد اجناس که چندین دوره پروسس را ضرورت دارد، تفکیک و تثبیت کیفیت آن به تخصص نیاز مند است آیا این اضلاع سه گانه مثلث، زحمت ارز یابی را بخود خواهند داد و یا آ یا ممکن است منافع شریک جر می خویش را به مخاطره بیندازد ؟ ابدأ نه .

باز هم توجه شمارا به موضوع استیضاح وزیر تجارت آقای میر محمد امین فر هنگ در رابطه به کنترل کیفیت یک قرار داد دیزل جلب مینمایم، حتماً از طریق رسا نه ها شنیده اید که چه صحنه مجادله وجدال بین اعضای پارلمان ، ریاست کنترل کیفیت واستندرد و وزیر با چه رسوائی ادامه پیدا کرد .

موارد مشابه را در هر وزارتخانه در هر پروژه و قرار داد شما پیدا کرده میتوانید ، اجرای هیچ پروژه و یا قرار دادی بدون کمیشن و دست بدست شدن آن ممکن نیست ، بناءً به این نتیجه میر سیم که حیف این رهنمود های عالمانه برای این روسپی بچه گان بازار سیاست که،

به تعبیر دیگر **عطر به خندق انداختن است.**

در خاتمه باید از دوست عزیزم به سبب جسارت ملال آور خویش معذرت بخواهم و موفقیت شانرا آرزومندم.